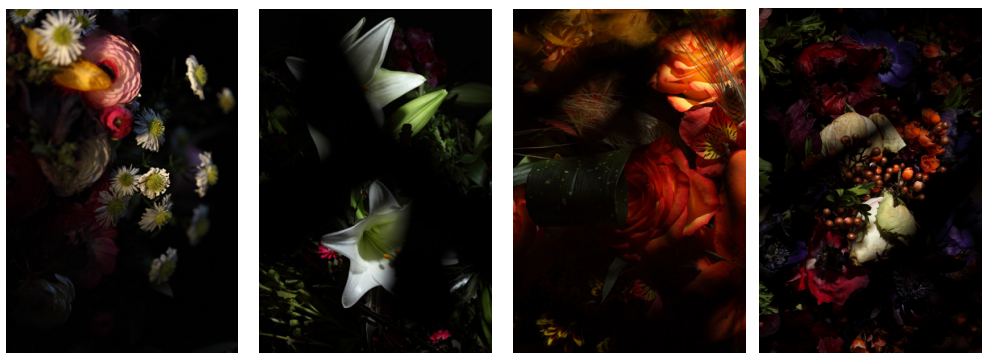

באמצעות צילומי טבע דומם של זרי פרחים אני מבקשת להציג היבטים שונים של עיוורון. העבודה יוצאת מעיוורון חלקי – פיזיולוגי, בעיני הימנית, שהוביל אותי לחקור את האור (העודף וההיעדר), הבא לידי ביטוי באופני הצילום, וממשיכה לעיוורון תודעתי העוסק בפער שבין ייצוג (הפרח במקרה זה) ובין ההיסטוריה שלו.

שלילת התכונות הטבעיות מן הפרחים והפיכתם לפרחי נוי לבית באמצעות סדרת פעולות אלימות אותן אנו מבצעים עליהם (ריסוס, צביעה, שזירה, הדבקה), משקפת את תהליך הפיכת האובייקט למיתוס. ככזה, אנו הופכים עיוורים להיסטוריה שלו. פרחי הבר שראינו בטבע הופכים לזרים קנויים שהינם ייצוג נעדר של הקודמים להם. תפקידי הרבייה הנעדרים והפיכתם למוצר צריכה, מעקרים אותם באופן מילולי ולא פחות מכך באופן תודעתי.

הבחירה באובייקט המוכר ויצירת מראה פתיני רווי וגדוש פרטים, הופכים מטרידים ככל שהשחור הופך דומיננטי בצילום. הסתרות האובייקט הנעשות באמצעות הסתרת מוקד האור והעדשה מבקשות להשהות את מבטו של הצופה ולכוונו אל הנעדר.

2011, צילום, הדפסת פיגמנט ארכיונית, 3 עותקים